

šolska mladina priredila lep materinski dan, kakoršnoga še me kmetke matere nismo videli. Prav lepo so prikoralaki dečki na oder kakor vojaki. Tudi deklice so prav dobro rešile svoje vloge. Z veseljem in ponosom smo gledale me kmetke matere skoraj solznih oči, ko so nas tako lepo proslavljali. Draga mladina, le tako naprej po pošteni poti, da boste v veselje in ponos svojim mamicam in tudi svoji domovini!

Dobova ob Sotli. V našem kraju so imeli dvonogi lisijaki precej posla. Ali je bila kaka prijateljica-lisica tudi poleg, ne vemo. Na večih krajih so se oglasili in odnesli precejšnje število lepo pitanih putk in puranov. Pa kakor ima vsaka stvar svoj konec, tako so se tudi kurji tatovi enkrat vjeli. Budno oko naših orožnikov tudi pazi na take tičke. Svoječas smo svarili kmete, naj zapirajo in zaklepajo kokoši. Pa kaj to koristi, ko vam tak uzmo- vič odbije vsako ključavnico, samo da pride do kokoši. Z raznih vetrov so se zbrali ti kurji tatovi ter pošiljali kokoši menda na zagrebški trg. Sedaj bo menda za nekaj časa mir. — Čuje se, da bodo načeli vprašanje glede združitve vseh sedem vasi, oziroma občin v občino Dobova. Nekaterim občinam to ne bo všeč, bi pač rade ostale samostojne.

Brežice. V hiši pokojnega dr. Höllerja se ja nastanil nov zdravnik g. dr. Peček Jožef ter pričel s prakso. Vsem, ki iščejo zdravniške pomoči, ga toplo priporočamo!

Knjige.

Šmarnice za 1931. »Pozdravljena Kraljica«, spisal ljubljanski šmarnični pridigar dr. Jerše. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. — Izidejo pa še ene »Jaz sem otrok Marijin«. Cena še ni določena, bo okrog 10 Din, kakor poročajo listi. Zupni uradi lavantiške škofije naročajo Šmarnice potem Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

»Pod svobodnim solncem«, dolgo zaželjeni ponatis romana pisatelja F. Finžgarja, je izšel. Cena broš. Din 80, polplatno Din 100 in celo platno Din 110. Privatniki in knjižnice, naročite knjigo potem Tiskarne sv. Cirila v Mariboru!

*

Vljudnost ustvarja slogo.

Piše fant izpod Pohorja.

Marsikaj je lepega in marsikaj nelepega pri nas mladih in starih. Prav lepa je čednost vljudnosti, kdor jo pač ima. Nekateri zamenjavajo vljudnost s hinavščino in imajo vljudnost za slabo, češ, da mora biti človek odkritosrčen in povedati naravnost resnico, četudi na oster način.

To pa je napačno naziranje. Vsak je lahko odkritosrčen, a zraven tega tudi še vljuden. Surovi, neobdelani ljudje odbijajo, četudi še tako pošteno mislijo. Če povem resnico, bo resnica mnogo bolj učinkovala, ako jo povemo v prijazni obliki, dobrohotno in ljubez- nivo. Tudi bridka resnica, ki je neljuba bližnjemu, bo bolj učinkovala nanj, ako jo povemo v vljudni obliki.

Zato je popolnoma napačno, ako kdo vljudnost zametuje, ker vljudnost je čednost. Ako je vljudnost samo zunanja krinka, se takoj pokaže v obnašanju do teh, ki so slabši ali nam podrejeni. Koliko je takšnih, ki so navzgor

ponižno-vljudni, navzdol pa ošabno-surovi in brezsrčni! Njihova vljudnost ne korenini v dobrem srcu, temveč je samo zunanja uglajenost in videz. Zato nič ni bolj odurnega, kakor če kdo prijaznost vljudnosti izrablja za svoje nečedne namene, da se hinavsko hlini na zunaj.

Mnogo je takšnih, ki niti na pozdrav bližnjega ne odzdravi, temveč se mu stransko roga. S tem kažejo svojo oliko. Sličnega se največ dogaja pri nas na deželi, kjer kmetje ne drže sloge med sabo. Kako bi potem vladala sloga med kmetom in delavcem? Ako bi bilo tako: vsi za enega, eden za vse, bi ne manjkalo na deželi delavskih moči. Ker pa na deželi dostikrat tega ni, odhajajo najboljše moči iz dežele v mesta, da si poiščejo srečo in prijetnost, če jo najdejo. Dokler med nami ne bo pravičnosti in vljudnosti, tudi sloge ne bomo dosegli. Kako prijetno bi bilo kakrat med nami, ako bi bili tako složni, kakor so čebelice v panju!

„Vnebovzetje“ v Dravogradu.

Dne 12. aprila 1931 (na belo nedeljo) popoldne ob 4. uri bo v cerkvi v Dravogradu izvajalo Slovensko pevsko društvo »Maribor« veliko glasbeno delo:

»Marijino Vnebovzetje«.

zbor »Maribora« in pomnoženi vojaški orkester.

Solisti: ga. Lovšetova, g. Živko, g. Neralič.

Dirigira: Janez Ev. Gašparič.

Vstopnina: sedeži 15 in 20 Din, stojišča 5 Din. Besedilo s slikami 4 Din.

Predprodaja vstopnic: Trafika Primuš Jurij v Dravogradu.

DRUŠTVENE VESTI

Središče ob Dravi. »Očetov dan«, ki se je praznoval letos prvokrat 19. marca in »materin dan« 25. marca, sta se nad pričakovanje dobo obnesla. Udeležba je bila obkraj izvrstna.

Šmiheł nad Mozirjem. Naša ljudska knjižnica ima na belo nedeljo v osnovni šoli ob treh popoldne prijetno zabavo s pevskim in godbenim koncertom. Spored zelo pester ter vstopnina prosta. Vsi prijatelji lepe pesmi in godbe prijazno vabljeni!

Sv. Jurij ob južni Zel. Vsak, kdor se je udeležil proslave materinskega dneva in obenem proslave Fr. Sal. Finžgarja dne 25. marca, je izjavil, da mu res ni bilo žal. Kakor smo pri nas že navajeni v Št. Jurju, da moramo ljudi vabiti z različnimi vabilii in letaki kakor v mestih, se je vendar na ta dan pokazalo, da tudi takih skoraj ni več treba. Dvorana je bila polna naših mamic in otrok. Saj je bil to dan naših mater, njihov največji praznik. Nisi vi-

del samo naš kmetki narod, temveč tudi naše izobražence. Skratka, skoraj vse je pokazalo, da nima smisla za burke in druge zabave, temveč tudi za proslave velezaslužnih mož in žena našega naroda. Samo škoda, da ni bilo več mladine. Program je bil jako lep. Nastopil je namreč naš nadabudni dekliski Marijin vrtec z lepimi deklamacijami in naše odrasle igralke so nam vse svoje igralske zmožnosti pokazale v igri »Za srečo«, v kateri se bije boj našega dekleta v tujini, kjer se bori za srečo, a tujina ji namesto sreče nudi le prevaro in obup. Skratka, materinski dan nam je dal priliko, da smo dali našim materam trpinkam svoje spoštovanje.

Zakaj je nahod dober. Kuharica: »Ta pečenka že smrdi, treba jo je zavreči.« — Gostilničar: »Pustite jo še. Morda pa le še pride kmalu kdo, ki ima nahod.«

Neka stara gospa je bila znana daleč naokoli radi svoje dobrosrčnosti. Ko je nekega dne prišel zelo razdrapan vandrovec in jo prosil jesti, mu je postregla z vsem, kar je še ostalo od obeda. Pri jedi ga je sočutno vprašala: »Ali morem za vas kaj storiti?« — Vandrovec je prenehal jesti ter iz žepa privlekel gumb: »Prosim, gospa, ako mi k temu gumbu prišijete srajco!«

Abrahama videl. V neki vasi se je naselil žid Abraham ter ustanovil prodajalno za tobak. Tu so ga šolarčki večkrat jezili. Potrkal je kateri na okno prodajalne in ko je žid odprl z vprašanjem: »Kaj hočeš?« odbežal je paglavec z besedami: »Še 50 let nimam, pa sem vendar že videl Abrahama.«

Slab tek. Matevž toži svojemu prijatelju Mihi: »Huda se mi je godila, zelo sem bil bolan. Pa sem rekel Urši: Ti, stara, skuhaj mi štrukljeve, katere sem še vedno rad jedel. Veš, pa mi niso nič kaj dišali. Po vsej sili sem jih komaj kakih — 15 pojedel.«

Prisnicu, ki je začel prvi z velikim uspehom zdraviti bolnike z vodo, so poslali nekoč zdravnik popolnoma medlega mladeniča, katerega niso mogli ozdraviti. Ko je Prisnic zagledal mladeniča, je rekel: »Ti dohtarji so res premeteni; zase so ohranili meso, meni pa pošljejo kosti!«

Domišljav bolnik reče svojemu zdravniku: »Jed in pijača mi diši, tudi dobro spim, vendar si moram od vas izprositi sveta.« — »Le ravnajte se po mojem nasvetu«, reče zdravnik, »kmalu bo vam postalo čisto drugače.«

Porabi priliko! Principal v cirku- su: »Blagovolite, velecenjena gospoda, le noter stopiti, tu se kažejo le največji čudeži sveta, da boste ostrmeli, onemeli in dolgo časa ne boste mogli izpregovoriti še besedice ne!« — Mož k ženi: »Ti, stara, tje moraš iti, to je nekaj za tebe!«

Navodilo. Berač: »Lepo prosim za v- bogalme, tri dni nisem imel že tople žlice v želodcu.« — Gospa: »Tu imate, vendar pa vas opozarjam, da je za človeško življenje zelo nevarno, ako devate v želodec žlice.«